

چکیده:

مجازات سقط جنین از جمله موضوعاتی است که از گذشته مورد توجه تمامی کشورها و نظام های حقوقی من جمله نظام جزایی ایران و انگلستان بوده است. قانونگذار ایران در قانون مجازات جدید در تعریف جرم سقط جنین تفاوتی در دمیدن روح یا ندمیدن روح نگذاشته است و رویکرد خود را تغییر داده است با این تفسیر که خاتمه دادن به دوران حاملگی را چه از طریق سلب حیات چه از طریق اخراج آن قبل از موعد طبیعی را جرم تلقی کرده است. در قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲، در بخش قصاص ماده ۳۰۶ مقرر شده که سقط جنین حتی پس از دمیده شدن روح نیز قصاص ندارد و این جرم از منظر عنصر روانی در قانون ایران و انگلیس به دو صورت عمد و غیر عمد تقسیم شده که در قانون مجازات اسلامی ایران اگر سقط جنین، شبه عمدی و یا خطای محض باشد مرتکب به پرداخت دیه محکوم می شود و در سقط جنین غیر عمدی، به حبس تعزیری محکوم خواهد شد. با توجه به مواد مربوطه قانونی مبنی بر ممنوعیت سقط جنین، می توان بر این عقیده بود که از دیدگاه قانون مجازات اسلامی ۱۳۹۲ تفاوتی میان جنین سالم و بیمار وجود ندارد و اساساً صرف نقص جنین مجوز سقط نیست و در این صورت اطلاق بخش اخیر ماده ۶۲۲ و ۶۲۳ شامل آن می شود مگر اینکه حیات مادر را به خطر بیندازد. هر چند که قانونگذار در ایران در هیچ حالتی برای مادر مجازات حبس یا مجازات های دیگر پیش بینی نکرده است و در هر حال مادر اگر عمداً جنین خود را سقط نماید فقط به پرداخت دیه به پدر محکوم خواهد شد. در حقوق انگلیس اما سقط جنین با هدف حفظ حیات، حفظ سلامت جسمی زن باردار، خطر تولد کودک معلول و حتی در موارد بارداری ناخواسته که منجر به صدمات روحی شدید شود با توجه به شرایطی که قانونگذار بیان کرده، اقدامی قانونی تلقی می شود.

واژگان کلیدی: سقط جنین، مجازات، حقوق ایران، حقوق انگلیس، قانون مجازات